

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, ⁽¹⁾ millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 29 lõike 1 punkti d ja komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, ⁽²⁾ millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 143 lõike 1 punkti b, e või f tuleb tõlgendada nii, et ostjat ja müüjat peetakse omavahel seotud isikuteks, kui – nagu käesoleval juhul – puuduvad dokumendid (ametlikud andmed), mis tõendaksid äripartnerlust või kontrolli all olemist, kuid tehingute sõlmimise asjaolud on objektiivsete tõendite põhjal iseloomulikud mitte majandustegevusele tavapärastel tingimustel, vaid pigem juhtudele, mil 1) tehingupoolte vahel on iseäranis tihedad ärisuhted, mis põhinevad suurel vastastikusel usaldusel, või 2) üks tehingupool on teise kontrolli all või mõlemad ühe kolmanda isiku kontrolli all?
2. Kas määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 31 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see keelab määrata tolliväärtust riigisisese andmebaasi andmete põhjal, mis puudutavad selliste sama päritoluga kaupade tolliväärtust, mis ei ole küll sarnased kaubad määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 142 lõike 1 punkti d tähenduses, kuid kuuluvad samasse TARICi rubriiki?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

⁽²⁾ Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1993, L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal d'arrondissement (Luksemburg) 13. novembril 2020 – Sovim SA versus Luxembourg Business Registers

(Kohtuasi C-601/20)

(2021/C 35/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'arrondissement

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sovim SA

Vastustaja: Luxembourg Business Registers

Eelotsuse küsimused

Küsimus nr 1

Kas direktiivi (EL) 2018/843 ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 15 punkt c – millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ ⁽²⁾, artikli 30 lõike 5 esimest lõiku – on selles osas, milles see kohustab liikmesriike tegema teabe tegelike kasusaajate kohta kõikidel juhtudel kättesaadavaks laiema üldsuse igale liikmele ilma, et oleks vaja tõendada põhjendatud huvi, kehtiv:

- a) arvestades õigust era- ja perekonnaelu austamisele, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 7, tõlgendatuna vastavalt Euroopa inimõiguste [ja põhivabaduste kaitse] konventsiooni artiklile 8, võttes arvesse eesmärke, mida on nimetatud eelkõige direktiivi 2018/843 põhjendustes 30 ja 31, milles on silmas peetud konkreetselt võitlust rahapesu ja terrorismi rahastamisega, ning
- b) arvestades harta artikliga 8 tagatud õigust isikuandmete kaitsele, kuivõrd selle eesmärk on eelkõige tagada isikuandmete seaduslik, õiglane ja andmesubjektile läbipaistev töötlemine, andmete kogumise ja töötlemise eesmärkide piiramine ning võimalikult väheste andmete kogumine?

Küsimus nr 2

1. Kas direktiivi 2018/843 artikli 1 lõike 15 punkti g tuleb tõlgendada nii, et selles nimetatud erandlikud asjaolud – mille esinemise korral võivad liikmesriigid näha ette erandeid, mis puudutab juurdepääsu kogu teabele tegelike kasusaajate kohta või ühele osale sellest, kui laiema üldsuse juurdepääsu tulemusel tekiks tegeliku kasusaaja suhtes ebaproportsionaalselt suur kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht – esinevad ainult siis, kui tõendatakse ebaproportsionaalselt suurt kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise ohtu, mis tõepoolest tegeliku kasusaaja isikut puudutab ja on erandlik, konkreetne, tõeline ja vahetu?
2. Kas jaatava vastuse korral on direktiivi 2018/843 artikli 1 lõike 15 punkt g nii tõlgendatuna kehtiv, arvestades harta artikliga 7 tagatud õigust era- ja perekonnaelu austamisele ja harta artikliga 8 tagatud õigust isikuandmete kaitsele?

Küsimus nr 3

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) nr 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta ⁽³⁾ (edaspidi „määrus nr 2016/679“) artikli 5 lõike 1 punkti a, mille kohaselt peab isikuandmete töötlemine olema seaduslik, õiglane ja andmesubjektile läbipaistev, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus:
 - a) see, kui tegeliku kasusaaja isikuandmed, mis on kantud vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registrisse, on kättesaadavad laiemale üldsusele ilma juurdepääsu kontrolli ja põhjendamiseta ükskõik missuguse üldsuse hulka kuuluva isiku poolt ja ilma et andmesubjekt (tegelik kasusaaja) saaks teada, kes nende teda puudutavate isikuandmetega tutvusid, ega
 - b) see, kui niisuguse tegelike kasusaajate registri vastutav töötaja annab juurdepääsu tegelike kasusaajate isikuandmetele piiramata arvule isikutele, kelle hulk ei ole kindlaks määratav?
2. Kas määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 punkti b, millega kohustatakse piirama eesmärgi, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, kui tegeliku kasusaaja isikuandmed, mis on kantud vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registrisse, on kättesaadavad laiemale üldsusele, ilma et nende andmete vastutav töötaja suudaks tagada, et neid andmeid kasutatakse eranditult sel eesmärgil, milleks need koguti, st sisuliselt võitluses rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu – eesmärk, mille järgimise eest vastutav organ ei ole laiem üldsus?
3. Kas määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 punkti c, millega kohustatakse koguma võimalikult vähe andmeid, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, kui vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registri kaudu saab laiem üldsus tutvuda lisaks tegeliku kasusaaja nime, sünnikuu ja -aasta, kodakondsuse ja elukohariigile ka kasu saamisega seotud huvide laadi ja ulatusega ning tema sünnikuupäeva ja -kohaga?
4. Kas määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 punktiga f – millega kohustatakse andmeid töötleva viisil, mis tagab isikuandmete asjakohase turvalisuse, sealhulgas kaitseb loata või ebaseadusliku töötlemise eest, mis tagab nende andmete terviklikkuse ja konfidentsiaalsuse – ei ole vastuolus piiramatu ning tingimusteta ja konfidentsiaalsuskohustusega juurdepääs tegelike kasusaajate isikuandmetele, mis on olemas vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registris?
5. Kas määruse nr 2016/679 artikli 25 lõiget 2, mis tagab isikuandmete kaitse vaikumisi ning mille kohaselt ei tehta isikuandmeid vaikumisi ilma asjaomase isiku sekkumiseta määramata füüsiliste isikute ringile kättesaadavaks, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus:
 - a) see, kui vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate register ei nõua, et laiema üldsuse hulka kuuluvad isikud, kes tutvuvad selle registri saidil tegeliku kasusaaja andmetega, registreeruksid sellel saidil, ega

- b) see, kui tegelikule kasusaajale ei edastata mingit teavet tema niisugusesse registrisse kantud isikuandmetega tutvumise kohta, ega
- c) see, kui nende töötlemise eesmärgist lähtudes ei kohaldata mingit piirangut nende isikuandmete ulatuse ja nendele juurdepääsemise osas?
6. Kas määruse nr 2016/679 artikleid 44–50, millega on kehtestatud ranged tingimused isikuandmete kolmandasse riiki edastamise suhtes, tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui tegeliku kasusaaja niisugused andmed, mis on kantud vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registrisse, on kättesaadavad kõikidel juhtudel laiema üldsuse igale liikmele ilma, et viimane peaks tõendama põhjendatud huvi, ning ilma piiranguteta selle üldsuse asukoha osas?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/843, millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiive 2009/138/EÜ ja 2013/36/EL (ELT 2018, L 156, lk 43).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT 2015, L 141, lk 73).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 18. novembril 2020 – CS versus Eurowings GmbH

(Kohtuasi C-613/20)

(2021/C 35/51)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Salzburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellant: CS

Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Eurowings GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas lennuettevõtja enda töötajate streik, millele kutsus üles ametiühing palka ja/või sotsiaalhüvitisi puudutavate nõuete makspanekuks, võib olla „erakorraline asjaolu“ määruse (EÜ) nr 261/2004 (¹) artikli 5 lõike 3 tähenduses?
2. Kas see on nii vähemalt siis,
 - a) kui streigiüleskutsega kontserni emaaettevõtja (Lufthansa AG) vastu ühinevad solidaarselt tütarettvõtja töötajad, et toetada ametiühingu kaudu esitatud kontserni emaaettevõtja salongipersonali nõudeid, ja
 - b) eelkõige juhul, kui tütarettvõtja töötajate streik pärast emaaettevõtjaga kokkuleppe saavutamist „iseseisvub“, kuna ametiühing jätkab streiki konkreetsete põhjusteta ja seda koguni laiendab ning tütarettvõtja salongipersonal streigikutset järgib?
3. Kas erakorralise asjaolu tõendamiseks piisab tegutseva lennuettevõtja väitest, et hoolimata sellest, et kontserni emaaettevõtja nõuded rahuldab, jätkas ametiühing streiki ilma põhjuseta ja selle kestvust lõpuks koguni laiendas, ja kellel on tõendamiskoormis juhul, kui olukorra täpsemad asjaolud jäid ebaselgeks?